

Jozef Pavlovič

Ako sa mrkva dožila najväčšej zimnej krásy

Minist

Záhradná zelenina počula od kohosi, čo šiel okolo, že leto preletí ako vtáča-jarabáča. Preto vraj treba myslieť na zimu už teraz, aby nás neprekvap.

„Čo je to vlastne tá zima?“ ozvala sa inak mĺkva mrkva.

„Zima, to je drkotanie zubami, keď niekto nie je dosť naobliekaný,“ vysvetľuje jej pohotovo cibuľa.

„A akej farby je zima?“ spýtal sa rajčiak.

„Je biela ako ja,“ odpovedal karfiol.

„Ja odlietam na zimu za more,“ zašvitorila lastovička.

„Ja si nachystám z listia teplú chyžu!“ zafučal v rohu záhrady jež.

„A ja zaleziem čo najhlbšie do zeme,“ povedal jeho kamarát krt.

Najväčšmi sa studenej zimy zľakli kapusta a kel. Začali sa horúčkovo obliekať: kabát na kabát, kabát na kabát, kabát na kabát... Pór robil to isté, aj keď to nikto na ňom nepozoroval, lebo sa obliekal v temnej zemnej komôre.

„Je smiešne ukazovať sa v horúcom lete naobliekaný ako cibuľa,“ poznamenal akoby nič.

„Ja sa tak hrubo naobliekať nechcem, radšej zaleziem hlbšie do zeme, tak ako krt,“ nahlas premýšľal petržlen.

Inokedy zasa zelenina počula, že aj ľadovo studená zima má svoje krásy. Vyzerá ako mladá nevesta. Celá je biela. Na hlave má z inovate závoj a pod nohami záveje mäkké ako perina. Najväčšia zimná krása je však snehuliak.

A tak sa na zimu najviac tešia tí, čo sa rozhodli prezimovať vonku. Sú to známi otužilci: pór, chren a pažitka.

Ale napokon nemohli obdivovať snehuliakovu nehu – pretože napadlo primného snehu. Ocitli sa pod hlbokou prikrývkou.

Bola to krásavica mrkva, ktorá videla túto zimnú nádheru. A to celkom zblízka. Deti urobili z mrkvy nos snehuliakovi.

- 1 Porozprávaj, prečo sa záhradná zelenina začala rozprávať o príchode zimy.
- 2 Povedz, ktoré zvieratá sa zapojili do rozhovoru zeleniny.
- 3 Vysvetli, prečo sa kapusta a kel začali horúčkovo obliekať.
- 4 Prečítaj ešte raz nadpis príbehu. Vysvetli, či s príbehom súvisí.